

[Lysholt Hansen.]

i opgørelsen, fordi afsætningen af landbrugsvarer for tiden sker i et såkaldt svagt marked. Dog har ministeren oplyst, at der ikke er sket afgørende ændringer i landbrugets afsætningsforhold eller de opnåede eksportpriser, siden beregninger foretoges i begyndelsen af februar, ligesom ministeren har oplyst, at importpriserne på foderkorn, oliekgager og benzin som helhed kun er steget med ca. 3 pct. mod forudset ca. 7 pct., og så er disse prisstigninger endda ikke slået fuldt igennem i priserne ved salg til landbruget på grund af avancementstoppet.

Jeg synes, at alene disse oplysninger burde være tilstrækkelige til, at regeringen lod foretage den nyberegning af devalueringstab, socialdemokratiet ønsker. Det synes regeringen altså imidlertid ikke. Regeringen vil jo ellers gerne have prædikat af at være en regering, der er meget påholdende og nøjeregnende med statens udgifter, men jeg forstår altså, at det gælder ikke, når det drejer sig om landbruget. Det er imidlertid vor opfattelse, at folketinget og befolkningen må have krav på at få skønnet efterprøvet, så der kan skabes klarhed over, om landbruget har fået fornøden dækning for devalueringstab, eller skatteborgerne har ydet landbruget mere end dækning for dette tab.

Jeg har i finansudvalget bedt landbrugsministeren om, da han ikke har ment at kunne foretage denne opgørelse nu, at give folketinget en redegørelse for holdbarheden i skønnet ved fremsættelsen af finanslovsforslaget i efteråret. Jeg har ikke i finansudvalget fået noget tilsagn fra landbrugsministeren om, at vi vil få en sådan opgørelse til efteråret, og jeg beder derfor ministeren i dag her i tinget give os et sådant tilsagn.

Under disse omstændigheder vil socialdemokratiet undlade at stemme om § 11, hovedkonto 10.05. Viser den redegørelse, som vi forhåbentlig i dag får tilsagn om at få i efteråret, at devalueringstab er be-

regnet rigtigt, så vil vi ved behandlingen af det kommende finanslovsforslag kunne stemme for restbevillingen for tiden fra 1. april til 1. juli 1969. Jeg håber altså, at vi kan få det tilsagn fra ministeren i dag; jeg synes, man skylder befolkningen klarhed over, om det beregningsgrundlag, vi fik forelagt, var rigtigt; det var jo meget detaljeret, og en sammenligning må i hvert fald til efteråret være mulig.

Jeg vil gerne yderligere have lov at stille et spørgsmål til arbejdsministeren i forbindelse med behandlingen af tillægsbevillingslovsforslaget. Vi har fået et notat fra ministeren — det har ikke været muligt at drøfte det med ministeren, fordi arbejdet med tillægsbevillingslovsforslaget måtte sluttes så hurtigt — om uddannelsen af ikke-faglærte arbejdere, og jeg skal ikke nægte, at dette notat har chokeret os noget i socialdemokratiet, fordi der i notatet oplyses, at man fra uddannelsesrådets side har fundet det rigtigt at foretage en beskæring af de kursus, som var ønsket planlagt på de arbejdstekniske skoler; på specialarbejderskolerne, således at bevillingerne kom til at passe til finanslovbevillingen for tilskud til driftsudgifter på disse skoler.

Jeg vil gerne have lov at spørge, om det er en ny praksis, der her indføres, når man her på forhånd på et felt, hvor man ikke kan vide noget, hverken hvor mange kurser der er behov for, eller hvor mange kursister der vil komme, siger til skolerne: I må ikke lave flere end de og de kurser, fordi driftsbevillingen skal holdes. Jeg vil gerne spørge: gør man også det på andre uddannelsesområder, at man siger stop inden for en bestemt ramme? Det har vi ikke kendt til før, og jeg vil gerne understrege, at vi i socialdemokratiet finder, det er meget uheldigt, at man netop over for dette område, nemlig uddannelsen af ikke-faglærte, hvor uddannelsen er måske mere nødvendig end inden for noget andet uddannelsesfelt, pludselig giver sig til at begrænse.

Jeg er vidende om, at denne henstilling